

Arrest

nr. 218 504 van 19 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
in haar hoedanigheid als voogd voor X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Wolstraat 8
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in haar hoedanigheid als voogd voor X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN DER BEKEN, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 29 augustus 2016 België is binnengekomen, diende op 1 september 2016 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 29 september 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 29 september 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 01/09/2016

U werd op 13 september 2017, van 14u00 tot 17u39, gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw voogd, Hildegard Van Genechten, en uw advocaat, meester Van Der Beken, waren gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, een Pashtoun van etnische origine te zijn en het soennietische geloof aan te hangen. U bent geboren op 31 mei 2001. U verklaart afkomstig te zijn van het dorp Shalatak, gelegen in het district Mehterlam in de provincie Laghman.

Op een avond kwam een groep talibs naar de voedingswinkel van uw vader en vroegen hem om hen eten te geven. Uit angst bracht uw vader hen mee naar huis waarna uw moeder eten voor de talibs klaarmaakte en u het eten aan hen serveerde.

Vervolgens gingen uw moeder en u samen met uw zieke jongere broer naar de dokter in het dorp. Wanneer jullie van de dokter onderweg waren naar jullie huis, hoorden jullie geweerschoten. Er was een vuurgevecht uitgebroken tussen de taliban en de het Afghaans nationaal leger (ANA). Een aantal talibs werden gedood, drie talibs werden gearresteerd en drie andere talibs ontsnapten. Vervolgens werd ook uw vader gearresteerd op verdenking van banden te hebben met de taliban.

De volgende ochtend gingen de malik en dorpsouderen praten met de autoriteiten waarna uw vader op borgtocht werd vrijgelaten.

Een 15-tal dagen later kwamen opnieuw talibs naar de winkel van uw vader. Ze verweten u de autoriteiten te hebben verwittigd van hun aanwezigheid in plaats van naar de dokter te zijn gegaan met uw broertje. De taliban zeiden drie keer tegen uw vader dat hij u aan hen moest tonen. Uw vader weigerde steeds waarna hij werd gedood.

Na de begrafenis van uw vader stuurde uw moeder u naar het huis van de malik. Hier verbleef u zes nachten. Hierop vertelde de malik uw moeder dat heel zijn gezin in de problemen zou kunnen komen indien u nog langer bij hem bleef en dat het beter was u naar een ander land te sturen.

Vervolgens regelde uw moeder samen met een vriend van uw vader uw reis, verliet u uw dorp en reisde u naar Europa. Na vierenhalf à vijf maand onderweg te zijn geweest, kwam u in België aan waar u op 1 september 2016 een asielaanvraag indiende.

U legt geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring als zou u heel uw leven in het dorp Shalatak, gelegen in het district Mehterlam in de provincie Laghman hebben verbleven (CGVS, p. 8).

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst bevraagd en beoordeeld.

In casu moet vooreerst worden vastgesteld dat u niet weet dat er in Shalatak een beschermingsmuur is gebouwd. Hiernaar gevraagd stelt u dat geen grote muren waren in uw dorp, enkel modderhuizen en een school (CGVS, p. 9). Echter, uit de objectief beschikbare informatie blijkt dat er in Shalatak een beschermingsmuur van 200 meter lang en 2 meter hoog werd gebouwd waardoor 350 hectare land werd beschermd (zie administratief dossier). Zulke constructies zijn duidelijk zichtbaar waardoor u, die er verklaart te hebben verbleven tot ongeveer maart 2016, hiervan redelijkerwijze op de hoogte zou moeten zijn.

Bovendien moet worden gewezen op verschillende hiaten in uw geografische kennis.

Zo stelt u dat u de gebedsrichting "Qibla" in de richting van de berg is (CGVS, p. 9 & tekening AZ). Deze berg ligt volgens uw verklaringen en uw tekening niet in de richting van de weg en de rivier (CGVS, p. 8 & tekening AZ). Echter, uit de objectief beschikbare informatie blijkt dat "Qibla" zich ten zuidoosten van Shalatak bevindt, dus richting de rivier en de weg (zie administratief dossier). Het is zeer opmerkelijk dat u, een soennitische moslim (CGVS, p. 7), niet correct kunt aangeven naar welke richting er in uw verklaard dorp van herkomst wordt gebeden.

Daarnaast kent u de officiële naam van de rivier niet die langs uw dorp stroomt. Zo stelt u dat de rivier "Shalatak rivier" wordt genoemd (CGVS, p. 7). Echter, in uw regio in het district Mehterlam stromen de samengevloeiende Alisang en Alingar rivieren (zie administratief dossier).

Gevraagd of u "Sultan Baba" kent, stelt u dat u gehoord heeft van het bekende schrijn "Sultan Khazi Baba" maar dat u niet weet waar het is (CGVS, p. 10). Dit is opmerkelijk aangezien uit de objectief beschikbare informatie blijkt het Sultan Baba schrijn zich niet ver bevindt van het dorp Shalatak en aangezien dit schrijn zich op slechts twee kilometer van het door u vermelde schrijn Amsam Baba (CGVS, p. 8) ofte Sam Baba bevindt (zie administratief dossier).

Gevraagd of u ooit heeft gehoord van het schrijn van Mehterlam Baba, bevestigt u dit en stelt u dat u hierover gehoord heeft van uw vader en van andere mensen (CGVS, p. 9). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt wat de mensen hierover vertelden, stelt u dat ze zeiden dat hij een goede man was, dat mensen naar het schrijn gaan en er bidden (CGVS, p. 9). Echter, wanneer hierna gevraagd wordt om te vertellen over deze persoon, komt u niet verder dan te stellen dat hij dood is en dat de mensen zeiden dat hij een goede man was (CGVS, p. 9). Bovendien zegt de naam "Lamech" of "Lametsj" u helemaal niets (CGVS, p. 9). Uit de objectief beschikbare informatie daarentegen, blijkt dat het schrijn van Mehterlam Baba het graf is van Mehterlam ofte Lamech, de beweerde vader van de profeet Noah (zie administratief dossier). Het is zeer opmerkelijk dat u helemaal niets kunt vertellen over de persoon Mehterlam, zeker aangezien zelfs het district naar hem is vernoemd.

Bovendien moet worden opgemerkt dat de naam "Lal Khanabad" u helemaal niets zegt (CGVS, p. 22). Dit is nochtans de naam van het districtscentrum van Qarghayi dat zich niet ver van uw dorp bevindt (zie administratief dossier).

Ook zegt de naam "Kalakot" of "Kalakat" u niets (CGVS, p. 22). Dit dorp ligt nochtans net aan de andere kant van de rivier (zie administratief dossier).

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u verklaart dat u vier à vijf dagen onderweg was van uw dorp naar de Iraanse grens doch dat u - buiten Nimroz - helemaal niets kunt vertellen over de plaatsen die u onderweg naar de Iraanse grens bent gepasseerd (CGVS, p. 17).

De vaststelling dat u enige geografische kennis heeft van de regio (CGVS, p. 4, 5, 8, 9 & 21), kan bovenstaande onwetendheden - waarvan redelijkerwijze verwacht wordt dat iemand afkomstig van deze regio op de hoogte is van deze zaken - geenszins verschonen en doet vermoeden dat uw tentoongestelde kennis ingestudeerd is.

Bovendien is uw kennis over de talibancommandanten in uw regio ontoereikend. Gevraagd naar talibancommandanten die actief zijn in uw regio, vermeldt u de namen Jamal, Zar Qamar en Musafir en stelt u dat u niet weet wie de eerste of de tweede grootste talibancommandant is (CGVS, p. 14). Echter, wanneer u de namen "Amin Jan Kuchai" en "Aminullah Kuchai" te horen krijgt, zeggen deze namen u niets (CGVS, p. 14). Amin Jan Kuchai - ofte Aminullah Kucha - was nochtans drie jaar lang de schaduwgouverneur van de provincie Laghman vooraleer hij begin november 2015 werd gearresteerd (zie administratief dossier). Het is onwaarschijnlijk dat u nog nooit gehoord heeft van de naam van de talib die schaduwgouverneur was in Laghman de laatste jaren van uw verklaard verblijf in de provincie.

Daarenboven kunt u helemaal niets vertellen over de problematische periode in uw verklaarde regio van herkomst wanneer de Russen in Afghanistan waren. Gevraagd of u ooit gehoord heeft dat lang geleden de Russen in Afghanistan waren, bevestigt u dit doch wanneer vervolgens gevraagd wordt wat u heeft gehoord over de activiteiten van de Russen in uw dorp en district verklaart u hierover niets te weten (CGVS, p. 12). Wanneer gevraagd wordt of er voor uw geboorte ooit hele zware gevechten zijn geweest in uw dorp Shalatak, ontkent u dat zo'n conflict is gebeurd (CGVS, p. 12). Nochtans vond in maart 1985 in Shalatak en de nabijgelegen dorpen een bloedbad plaats waarbij alle inwoners van Shalatak, uitgezonderd één meisje, werden gedood door Sovjetsoldaten (zie administratief dossier). Hierna zijn verschillende dorpen in uw regio - waaronder Shalatak - volledig ontvolkt en onbebouwd achterbleven, minstens tot december 1989 (zie administratief dossier). Ook wanneer u geconfronteerd werd met de vaststelling dat er effectief in uw dorp en in uw regio hevige gevechten waren, verklaart u hier niets over te weten (CGVS, p. 13). Indien u daadwerkelijk heel uw leven in het dorp Shalatak heeft gewoond, is het onwaarschijnlijk dat u nog nooit iets vernomen heeft over deze incidenten. In dit opzicht is het ook opmerkelijk dat u stelt dat uw ouders en uw grootouders heel hun leven in Shalatak geleefd hebben en dat uw ouders nooit Shalatak hebben verlaten omwille van problemen (CGVS, p. 12). Daarenboven moet worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw scholing. In de verklaringen van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) liet u namelijk optekenen dat u maximum één maand koranschool heeft gevolgd in de moskee van Shalatak wanneer u ongeveer 13 jaar was (verklaring DVZ, punt 11). Echter, op het CGVS ontkent u dat u ooit naar een madrassa bent gegaan (CGVS, p. 5). Met bovenstaande tegenstrijdigheid geconfronteerd, ontkent u dit op de DVZ te hebben gezegd en stelt u dat u enkel naar de moskee ging om te bidden en niet om te studeren (CGVS, p. 5). Echter, hiermee is bovenstaande tegenstrijdigheid geenszins opgeheven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mehterlam gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het dorp Shalatak, gelegen in het district Mehterlam in de provincie Laghman, heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas wordt bevestigd door volgende vaststellingen.

Zo moet worden opgemerkt dat u in de fiche van niet-begeleide minderjarige vreemdeling die werd ingevuld door MINTEH, liet optekenen dat u Afghanistan heeft verlaten omdat u zich bij de taliban moest aansluiten en u met hen moest vechten, hetgeen u weigerde (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, motief voor de immigratie naar België). Echter, op het CGVS ontkent u dat de taliban ooit aan u of uw vader hebben gevraagd of u hen zou vervoegen (CGVS, p. 22).

Bovendien is het gedrag van de taliban opmerkelijk te noemen. Zo gingen de taliban naar de winkel van uw vader en vroegen hem om u aan hen te tonen (CGVS, p. 10, 11 & 18). Dit is opmerkelijk aangezien u verklaart dat er talibanstrijders waren ontsnapt na het vuurgevecht dat zich had afgespeeld nabij uw woning, waar die talibanstrijders voordien hadden gegeten (CGVS, p. 18).

Bijgevolg wisten de taliban waar u woonde en is het vreemd dat ze niet meteen naar daar zijn gekomen om u te zoeken, indien ze werkelijk op zoek waren naar u.

Daarenboven heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat u geen contact meer heeft met uw familie in Afghanistan, zoals u verklaart (CGVS, p. 11). Zo verklaart u dat u de laatste keer contact had met uw moeder en de vriend van uw vader wanneer de smokkelaar deze vriend opbelde toen u in Bulgarije of Turkije was (CGVS, p. 11). Sindsdien heeft u geen contact meer met hen omdat noch uw moeder noch de vriend van uw vader een telefoonnummer of een adres aan u gaf wanneer u Afghanistan verliet (CGVS, p. 12). Het is evenwel onwaarschijnlijk dat uw moeder en de vriend van uw vader die uw reis naar België regelden en betaalden (CGVS, p. 11 & verklaring DVZ, punt 31), u geen enkele contactgegevens zouden hebben gegeven zodat ze met u in contact zouden kunnen blijven. Des te meer is dit opmerkelijk aangezien deze vriend van uw vader wel degelijk een gsm-nummer heeft (CGVS, p. 11).

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 13 september 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan.

U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Echter, u komt niet verder dan te herhalen dat u in het dorp Shalatak bent geboren, dat u daar bent opgegroeid en dat u het dorp pas na uw problemen verlaten heeft (CGVS, p. 23).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België.

Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan als volgt:

"Schending van artikel 48/3 en 48/4 en artikel 62 van de vreemdelingenwet, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en de formele en materiële motiveringsplicht en artikel 3 van het EVRM.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen alleen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991,84).

Verzoekende partij kan zich niet vinden in de motieven van de bestreden beslissing.

3.1/ Verblijf dorp Shalatak, district Mehterlam, Provincie Laghman

Verwerende partij hecht geen geloof aan het feit dat verzoeker zijn hele leven in Shalatak heeft verbleven en om die reden wordt er geen geloof gehecht aan zijn asielrelaas (beslissing p. 2).

Verzoeker verklaarde inderdaad geen weet te hebben van een 'beschermingsmuur' in het dorp (CGVS. p. 8 en 9).

- is er de afgelopen jaren, toon jij er nog was, iets gebouwd in Shalatak, zoals een school, een muur, moskee? nee.

- niets? nee» de school was in het verleden gebouwd en moskee ook. en er was het dorp,

- bouwden ze een lange muur in Shalatak? Nee, er waren geen grote muren. enkel kleine modderhuizen en school. zelfs de school had geen muren rondom.

Om overstromingen tegen te houden werd inderdaad een dijk opgericht, vlakbij de rivier. Verzoeker beschouwde dit niet als een 'muur' als dusdanig.

De vraag naar de beschermingsmuur werd overigens gesteld in een context met gebouwen zoals een school of een moskee. Het kan verzoeker dan ook niet ten kwade geduid worden dat hij de link tussen 'de muur' en de dijk niet heeft weten te leggen.

Verzoeker schijnt zich vergist te hebben over de Qibla (gebedsrichting). Deze zou zich volgens verwerende partij in de richting van de rivier en de weg bevinden. Er kan niet ingezien worden op welke manier deze motivering zou moeten aantonen dat verzoeker recentelijk voor zijn vertrek richting Europa niet in Shalatak heeft verbleven. De rivier en de weg zijn daar toch steeds geweest? Verwerende partij motiveert niet dat verzoeker nooit in Shalatak heeft verbleven, enkel dat hij daar niet zijn hele leven heeft verbleven. Indien de informatie van verwerende partij correct is, kan enkel besloten worden dat verzoeker zich hieromtrent heeft vergist. Dit motief is alleszins niet van dien aard dat zij het betoog van verwerende partij kan schragen mbt het feit dat hij daar niet heel zijn leven heeft verbleven.

Verzoeker kende wel degelijk de rivier in het dorp, die de lokale bevolking eraan geeft, mn. 'Shalatak rivier'.

Verzoeker werd enkel gevraagd naar de benaming van de rivier in zijn dorp. Er werd hem nooit naar de officiële naam van de rivier gevraagd (CGVS p. 10):

- die stroom of rivier, heeft die een naam? rivier? de naam van de rivier. mensen noemen het Shalatak rivier.

Verzoeker is analfabeet, die nooit naar school is geweest. Vanuit zijn belevingswereld is het toch niet te verwonderen dat hij enkel de lokale naam kan weergeven? Zijn hele leefwereld heeft zich enkel en alleen in Shalatak afgespeeld. Verwerende partij betwist alleszins niet dat de rivier door de lokale bevolking inderdaad de 'Shalatak rivier' wordt genoemd.

Verzoeker kende inderdaad de schrijn van Sultan Baba, maar wist niet exact waar die gelegen was. Hij had er mensen over horen spreken.

- Ken je Sultan Baba? ik ken Sultan Khazi Baba, ik heb de naam gehoord, maar Sultan Baba nee, mensen zeggen, het is een bekend schrijn maar wn. mensen zeiden het maar wn waar het is.

- Je vermeldde Asam Baba, is daar ergens iets geschreven in een vreemde taal? dat wn, of het is Asam Baba is of niet, wn, waar is dat geschreven, wn.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij dat de schrijn van Sultan Baba zich op 2 km van het dorp Shalatak bevindt. Verzoeker had echter reeds verklaard nooit buiten Shalatak te zijn geweest (en dus ook niet bij de schrijn). Uiteraard had hij wel al over het bestaan ervan gehoord. Verwerende partij laat uitschijnen alsof 2 km 'vlakbij' het dorp zou zijn. Voor iemand wiens leefwereld zich louter en alleen afspeelt IN het dorp, is een locatie 2 km BUITEN het dorp significant.

Over de schrijn van Mehtelam Baba kon verzoeker inderdaad verklaren dat het een goed man was en dat mensen naar de schrijn gaan om er te bidden. De schrijn blijkt een ode te zijn aan Mehterlam, de beweerde vader van de profeet Noah. Verwerende partij verwijt verzoeker niets te kunnen vertellen over Mehterlam, te meer daar het district naar hem werd vernoemd. Deze motivering is onjuist, aangezien verzoeker wel degelijk kon aangeven dat het een goede man was. Er kan van iemand met zijn profiel toch niet verwacht worden zich te interesseren in de geschiedenis van zijn district.

Keer op keer verliest verwerende partij uit het oog dat verzoeker een bijzonder kwetsbaar profiel heeft: een minderjarige analfabeet wiens leefwereld niet verder reikte dan de eigen dorpsgrenzen.

Lal Khanabad en Kalakot kon verzoeker niet aanduiden als naburig districtcentrum/dorp. Dit had allicht met stress te maken. Verzoeker kan alleszins heel wat andere informatie geven over zaken die hij had gehoord (CGVS p. 22 en 23).

- zegt Nahre Karim je iets? nee
- bad Pash? Bad Pakht?
- wat is dat? Bad Pakht, is een district van Laghman,
- is het ver van je huis? ik heb het helemaal niet gezien. mensen zeiden, het is een district.
- Lal khanabad? nee wn
- Kalakot? wn, maar Shalatak is mijn dorp.
- misschien Kalakat? nee, wn. Ik weet enkel deze, Shalatak en dat is mijn dorp.
- dus laghman is een provincie, ken je andere provincies in Afg? wn provincies, maar ik hoorde van de mensen dat andere provincies die nabij de provincie van Laghman zijn: Kunar, Nangarhar en Paktia. tolk: sorry, hij zei Paktika, niet Paktia.

- en Kabul? Daar weet ik niet over, ik hoorde enkel van mensen dat dit de meest nabije provincies zijn. ik heb geen exacte info.

- heb je ooit gehoord van Mawlawi Esmail, die ook wel Abdullah of Ghairat wordt genoemd? Ik ken enkel dokter Abdulah Laghmani, mensen spreken vaak over hem, hij was een goede persoon.

Alle kennis die verzoeker heeft opgedaan over zijn regio, behoudens zijn eigen dorp, is afkomstig van mensen rondom hem. Verzoeker heeft deze plaatsen nooit gezien, zodat het niet hoeft te verwonderen dat er op die manier ook veel informatie verloren raakt in zijn hoofd.

Amin Jan Kuchai zou schaduwgouverneur zijn geweest in Laghman vooraleer hij begin november 2015 werd gearresteerd.

Verzoeker kon wél enkele bekende - plaatselijke (!) - talibanprominenten aanduiden, maar evident niet de (schaduw)leider van de provincie Laghman. Ook dit situeert zich buiten zijn leefwereld.

Een belangrijke gebeurtenis in de geschiedenis van Shalatak is inderdaad het bloedbad aangericht door de Russen in 1985. Deze gebeurtenis is een zwarte bladzijde in de geschiedenis van het dorp, waar verzoeker zeker en vast al over gehoord had. Hij wenste er echter niet over te vertellen, omdat hij dat als een taboe beschouwt.

Verwerende partij verwijst onrechtmatig naar de fiche van 'niet-begeleide minderjarige vreemdeling'. Verzoeker was toen nog zonder bijstand van een voogd, zodat deze verklaringen als onbestaande moeten worden beschouwd.

3.2/ Nieuwe documenten

Verzoeker is recentelijk in het bezit gekomen van een aantal documenten die zijn verblijf in Shalatak kunnen bevestigen, alsook zijn asielrelaas.

Verzoeker heeft deze documenten kunnen verkrijgen via een vriend van zijn papa, die tevens malik is in Shaman Khel, een zekere Nisar. Via facebook heeft hij contact kunnen leggen met deze man, die de documenten vervolgens heeft opgestuurd.

Verzoeker legt zijn eigen Taskara voor, uitgegeven op 24/04/1394 (15/07/2015) te Rod Kochi, provincie Laghman (stuk 3).

Ook de volledige Taskara van zijn vermoorde vader brengt verzoeker bij. Deze werd uitgegeven in 11-10-1421 (Islamitische kalender-onder bewind van de Taliban) (2001 Westerse kalender) (stuk 4).

Tot slot legt verzoeker een brief voor, waarin zijn asielrelaas bevestigd wordt door de dorpsoudsten (stuk 5). Zo wordt inderdaad bevestigd dat verzoekers vader op 10/01/1395 (29/03/2016) op genadeloze wijze door de Taliban 's nachts in de winkel vermoord werd en dat verzoeker kon ontsnappen. Ook na de ontsnapping van verzoeker werd zijn familie verschillende keren bedreigd door de Taliban dat zij Roman niet zullen laten leven.

Om al deze redenen dient te worden geoordeeld dat verzoeker wel degelijk aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Laghman en dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan moet vrezen voor zijn leven. Minstens dient te worden geoordeeld dat verzoeker, op basis van de thans voorgelegde stukken, opnieuw moet worden gehoord door verwerende partij, teneinde zijn asielrelaas opnieuw te beoordelen."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft, geeft verzoeker vooreerst de uitleg dat hem niet werd gevraagd naar een muur in de context van overstromingen, maar in de context van gebouwen, zodat hem niet kan worden verweten dat hij de link tussen de muur en de dijk niet kon leggen. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker uitdrukkelijk werd gevraagd naar de bouw van een lange muur, met name een beschermingsmuur van 200 meter lang, 2 meter hoog, waardoor 350 hectare land werd beschermd (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 9; Landeninformatie, stuk 20, nr. 1). Het is niet aannemelijk dat verzoeker hiervan niet op de hoogte is en antwoordt dat er geen grote muren waren in zijn dorp.

Verzoeker stelt verkeerdelijk dat de bestreden beslissing enkel het recent verblijf in Shalatak ongeloofwaardig acht, nu uit een eenvoudige lezing van de beslissing blijkt dat verzoeker zijn herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt. Ook de loutere bewering dat verzoeker zich heeft vergist over de gebedsrichting is niet van aard om een ander licht te werpen op de motieven van de bestreden beslissing. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat van een soennitische moslim wordt verwacht dat hij correct kan aangeven in welke richting er in zijn voorgehouden dorp van herkomst wordt gebeden.

Verzoeker kan zich evenmin baseren op zijn analfabetisme om zijn onwetendheid over de namen van de rivieren die in zijn regio stromen, aangezien uit de handtekening van de documenten bij aanvang van de procedure duidelijk blijkt dat verzoeker geenszins analfabeet is (Dossier overgemaakt aan CGVS, stuk 22).

Ook de stelling dat hij nooit naar school is geweest, klemmt met de vaststelling dat verzoeker bij aanvang van de procedure aangaf dat hij een maand koranschool volgde (toen hij 13 jaar oud was, in de moskee van het dorp), om later tijdens het CGVS-interview te ontkennen dat hij ooit naar de madrassa ging (DVZ-verklaring, stuk 21 ; CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 4-5). Dergelijke vaststellingen maken duidelijk dat verzoeker zijn achtergrond probeert te verbergen.

Ook verzoekers gebrekkig geografische kennis over (i) de schrijnen in de onmiddellijke nabijheid van zijn dorp, (ii) het districtscentrum van Qarghayi en (iii) het dorp aan de overkant van de rivier, tracht hij te minimaliseren met een verwijzing naar zijn profiel, maar verzoekers achtergrond als analfabeet wordt echter niet aannemelijk geacht. Een loutere herhaling van zijn verklaringen doet geen afbreuk aan de motivering hierover in de bestreden beslissing.

Verzoekers onwetendheid over de talib die schaduwgouverneur was van de provincie Laghman, is niet aannemelijk. Zijn problemen houden immers verband met de taliban, zodat van verzoeker wel degelijk kan worden verwacht dat hij de naam herkent van de talib die gedurende de laatste jaren van verzoekers verblijf schaduwgouverneur was, alvorens hij begin november 2015 werd gearresteerd.

Het argument dat hij het als een taboe beschouwt wat er in Shalatak is gebeurd wanneer de Russen aanwezig waren in 1985, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekers bewering dat zijn ouders en grootouders heel hun leven in Shalatak zouden hebben gewoond, niet kan worden gerijmd met de informatie dat verschillende dorpen in verzoekers regio, waaronder Shalatak, volledig ontvolkt en onbebouwd achterbleven, minstens tot 1989.

Voor zover verzoeker vraagt om het motief gesteund op zijn verklaringen in de fiche MINTEH te weren, merkt de Raad op dat dit een overtollig motief betreft, aangezien verzoeker zijn herkomst uit Shalatak niet aannemelijk heeft gemaakt, zodat er evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Verzoekers gevoegde documenten bij het verzoekschrift van 30 oktober 2017, betreffen loutere kopieën, wat gemakkelijk kan worden gemanipuleerd via knip- en plakwerk, zodat de bewijswaarde ervan moet worden geringschat. Bovendien heeft verzoeker aangegeven dat hij deze via contact met een vriend van zijn vader zou hebben verkregen, maar hij heeft nagelaten de originelen te laten overkomen, wat hij kon tot de sluiting van de debatten ter terechtzitting van 25 januari 2019. Bij aanvang van de procedure wordt gewezen op het belang van documenten met betrekking tot de identiteit, herkomst, reisweg en de aangehaalde problemen, en gelet op de bijstand door een advocaat en een voogd, had verzoeker op de hoogte moeten zijn van het belang om zo spoedig mogelijk, originelen voor te leggen. Minstens wordt geen aanvaardbare uitleg gegeven voor het ontbreken ervan. Bovendien blijkt uit informatie dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en dat tegen betaling eender welk document kan worden verkregen. Hierdoor is de bewijswaarde van Afghaanse documenten hoe dan ook gering en kunnen de kopie van de taskara's van verzoeker en zijn vader niet als bewijs gelden voor de beweerde herkomst uit het dorp Shalatak, in het district Mehterlam, in de provincie Laghman. Tot slot zijn verzoekers verklaringen over zijn taskara niet in overeenstemming te brengen met de inhoud van het document. Verzoeker stelde immers op 13 september 2017 dat hij zijn taskara kreeg in Mehterlam, lang geleden, toen hij nog een kind was (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 16). Verzoekers taskara werd echter uitgegeven op 15 juli 2015, vlak voor zijn beweerde vertrek naar Europa, waarbij wordt vermeld dat verzoeker toen 15 jaar en 4 maanden oud was, wat overigens tevens niet in overeenstemming te brengen is met verzoekers verklaarde geboortedatum, 31 mei 2001. Het bedrieglijke voorkomen van de taskara van verzoeker straalt dan ook af op de taskara van zijn vader en de bevestigingsbrief van de dorpsoudsten, waarvan moet worden opgemerkt dat deze brief ook nog een gesolliciteerd karakter heeft. De neergelegde documenten vermogen evenmin de weerhouden vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn regio van herkomst, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, overgenomen door de Raad als volgt:

“Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring als zou u heel uw leven in het dorp Shalatak, gelegen in het district Mehterlam in de provincie Laghman hebben verbleven (CGVS, p. 8). Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming.

Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst bevestigd en beoordeeld.

In casu moet vooreerst worden vastgesteld dat u niet weet dat er in Shalatak een beschermingsmuur is gebouwd. Hiernaar gevraagd stelt u dat geen grote muren waren in uw dorp, enkel modderhuizen en een school (CGVS, p. 9). Echter, uit de objectief beschikbare informatie blijkt dat er in Shalatak een beschermingsmuur van 200 meter lang en 2 meter hoog werd gebouwd waardoor 350 hectare land werd beschermd (zie administratief dossier). Zulke constructies zijn duidelijk zichtbaar waardoor u, die er verklaart te hebben verbleven tot ongeveer maart 2016, hiervan redelijkerwijze op de hoogte zou moeten zijn.

Bovendien moet worden gewezen op verschillende hiaten in uw geografische kennis.

Zo stelt u dat u de gebedsrichting "Qibla" in de richting van de berg is (CGVS, p. 9 & tekening AZ). Deze berg ligt volgens uw verklaringen en uw tekening niet in de richting van de weg en de rivier (CGVS, p. 8 & tekening AZ). Echter, uit de objectief beschikbare informatie blijkt dat "Qibla" zich ten zuidoosten van Shalatak bevindt, dus richting de rivier en de weg (zie administratief dossier). Het is zeer opmerkelijk dat u, een soennitische moslim (CGVS, p. 7), niet correct kunt aangeven naar welke richting er in uw verklaard dorp van herkomst wordt gebeden.

Daarnaast kent u de officiële naam van de rivier niet die langs uw dorp stroomt. Zo stelt u dat de rivier "Shalatak rivier" wordt genoemd (CGVS, p. 7). Echter, in uw regio in het district Mehterlam stromen de samengevloede Alisang en Alingar rivieren (zie administratief dossier).

Gevraagd of u "Sultan Baba" kent, stelt u dat u gehoord heeft van het bekende schrijn "Sultan Khazi Baba" maar dat u niet weet waar het is (CGVS, p. 10). Dit is opmerkelijk aangezien uit de objectief beschikbare informatie blijkt het Sultan Baba schrijn zich niet ver bevindt van het dorp Shalatak en aangezien dit schrijn zich op slechts twee kilometer van het door u vermelde schrijn Amsam Baba (CGVS, p. 8) ofte Sam Baba bevindt (zie administratief dossier).

Gevraagd of u ooit heeft gehoord van het schrijn van Mehterlam Baba, bevestigt u dit en stelt u dat u hierover gehoord heeft van uw vader en van andere mensen (CGVS, p. 9). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt wat de mensen hierover vertelden, stelt u dat ze zeiden dat hij een goede man was, dat mensen naar het schrijn gaan en er bidden (CGVS, p. 9). Echter, wanneer hierna gevraagd wordt om te vertellen over deze persoon, komt u niet verder dan te stellen dat hij dood is en dat de mensen zeiden dat hij een goede man was (CGVS, p. 9). Bovendien zegt de naam "Lamech" of "Lametsj" u helemaal niets (CGVS, p. 9). Uit de objectief beschikbare informatie daarentegen, blijkt dat het schrijn van Mehterlam Baba het graf is van Mehterlam ofte Lamech, de beweerde vader van de profeet Noah (zie administratief dossier). Het is zeer opmerkelijk dat u helemaal niets kunt vertellen over de persoon Mehterlam, zeker aangezien zelfs het district naar hem is vernoemd.

Bovendien moet worden opgemerkt dat de naam "Lal Khanabad" u helemaal niets zegt (CGVS, p. 22). Dit is nochtans de naam van het districtscentrum van Qarghayi dat zich niet ver van uw dorp bevindt (zie administratief dossier).

Ook zegt de naam "Kalakot" of "Kalakat" u niets (CGVS, p. 22). Dit dorp ligt nochtans net aan de andere kant van de rivier (zie administratief dossier).

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u verklaart dat u vier à vijf dagen onderweg was van uw dorp naar de Iraanse grens doch dat u - buiten Nimroz - helemaal niets kunt vertellen over de plaatsen die u onderweg naar de Iraanse grens bent gepasseerd (CGVS, p. 17).

De vaststelling dat u enige geografische kennis heeft van de regio (CGVS, p. 4, 5, 8, 9 & 21), kan bovenstaande onwetendheden - waarvan redelijkerwijze verwacht wordt dat iemand afkomstig van deze regio op de hoogte is van deze zaken - geenszins verschonen en doet vermoeden dat uw tentoongestelde kennis ingestudeerd is.

Bovendien is uw kennis over de talibancommandanten in uw regio ontoereikend. Gevraagd naar talibancommandanten die actief zijn in uw regio, vermeldt u de namen Jamal, Zar Qamar en Musafir en stelt u dat u niet weet wie de eerste of de tweede grootste talibancommandant is (CGVS, p. 14). Echter, wanneer u de namen "Amin Jan Kuchai" en "Aminullah Kuchai" te horen krijgt, zeggen deze namen u niets (CGVS, p. 14). Amin Jan Kuchai - ofte Aminullah Kucha - was nochtans drie jaar lang de schaduwgouverneur van de provincie Laghman vooraleer hij begin november 2015 werd gearresteerd (zie administratief dossier). Het is onwaarschijnlijk dat u nog nooit gehoord heeft van de naam van de talib die schaduwgouverneur was in Laghman de laatste jaren van uw verklaard verblijf in de provincie.

Daarenboven kunt u helemaal niets vertellen over de problematische periode in uw verklaarde regio van herkomst wanneer de Russen in Afghanistan waren. Gevraagd of u ooit gehoord heeft dat lang geleden de Russen in Afghanistan waren, bevestigt u dit doch wanneer vervolgens gevraagd wordt wat u heeft gehoord over de activiteiten van de Russen in uw dorp en district verklaart u hierover niets te weten (CGVS, p. 12). Wanneer gevraagd wordt of er voor uw geboorte ooit hele zware gevechten zijn geweest in uw dorp Shalatak, ontkent u dat zo'n conflict is gebeurd (CGVS, p. 12). Nochtans vond in maart 1985 in Shalatak en de nabijgelegen dorpen een bloedbad plaats waarbij alle inwoners van Shalatak, uitgezonderd één meisje, werden gedood door Sovjetsoldaten (zie administratief dossier). Hierna zijn verschillende dorpen in uw regio - waaronder Shalatak - volledig ontvolkt en onbebouwd achterbleven, minstens tot december 1989 (zie administratief dossier). Ook wanneer u geconfronteerd werd met de vaststelling dat er effectief in uw dorp en in uw regio hevige gevechten waren, verklaart u hier niets over te weten (CGVS, p. 13). Indien u daadwerkelijk heel uw leven in het dorp Shalatak heeft gewoond, is het onwaarschijnlijk dat u nog nooit iets vernomen heeft over deze incidenten. In dit opzicht is het ook opmerkelijk dat u stelt dat uw ouders en uw grootouders heel hun leven in Shalatak geleefd hebben en dat uw ouders nooit Shalatak hebben verlaten omwille van problemen (CGVS, p. 12). Daarenboven moet worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw scholing. In de verklaringen van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) liet u namelijk optekenen dat u maximum één maand koranschool heeft gevolgd in de moskee van Shalatak wanneer u ongeveer 13 jaar was (verklaring DVZ, punt 11). Echter, op het CGVS ontkent u dat u ooit naar een madrassa bent gegaan (CGVS, p. 5). Met bovenstaande tegenstrijdigheid geconfronteerd, ontkent u dit op de DVZ te hebben gezegd en stelt u dat u enkel naar de moskee ging om te bidden en niet om te studeren (CGVS, p. 5). Echter, hiermee is bovenstaande tegenstrijdigheid geenszins opgeheven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mehterlam gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het dorp Shalatak, gelegen in het district Mehterlam in de provincie Laghman, heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit het dorp Shalatak, in het district Mehterlam in de provincie Laghman in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP